

[Poul Møller.]

se fordomsfrit og nøgternt på de andre veje og lade være med i vor diskussion og agitation at stille det op, som det ærede medlem hr. Aage Fogh gjorde det i går, at man næsten ikke under nogen omstændighed vil ind i de seks, at man slet ikke kan tænke sig det, at det er noget af en vederstyggelighed. Det hjælper os jo ikke, hvis vi skal ind i det og skal have en fordomsfri drøftelse heraf.

Det, regeringspartiernes ordførere gør i denne sag, minder mig om det, man gjorde i gamle, gamle dage her i landet, da man var i kongenød. Da kørte man rundt med den døde konge, nemlig Frode Fredegod, og sagde, at dette var nu det helt rigtige, og dette ville man blive ved med at holde på. Således bliver man her ved med at køre rundt med en tanke, som er afgået ved døden, og som man kun har meget små forventninger til, idet man samtidig siger: dette er Danmarks politik, som vi må holde fast på. Vi kan måske gøre dette en stund endnu, men om en 2-3 måneder er det forbi, og så er det ikke for tidligt, at en overvejelse af noget andet kommer i gang.

Den højtærede økonomiminister udtalte over for mig, at han ikke førte privat udenrigspolitik. Jeg har ikke ment, at han gjorde det i den måde, hvorpå han forsøgte at gennemføre det nordiske samhandelsproblem, som var pålagt ham, men jeg mener, han har gjort det, når han har talt på møder landet over, ligesom den højtærede handelsminister har gjort det; dér har han gjort, hvad han kunne for at smække døren i for de seks' marked. Han har overalt sagt, at han ville hellere tage gift . . . (*Økonomiministeren* [Bertel Dahlgaard]: Det er ganske urigtigt; det er helt hen i vejret!) . . . Vi skal vende tilbage til citaterne og se, hvordan den højtærede økonomiminister har udtalt sig, men måske har han ment det som en spøg, for vi har jo før set, at den højtærede minister har sagt, at han hellere ville tage gift, end han ville sidde i regering med den og den, og så bagefter sagde han, at det skulle man forstå som en spøg. Jeg går imidlertid ud fra, at det også er en spøg, når ministeren har sagt, at han ikke under nogen omstændigheder ville ind i de seks, men jeg skal vende tilbage til disse citater senere under

debatten, hvis den højtærede økonomiminister insisterer på at få dem. Han har imidlertid gennem sin virksomhed rundt omkring på diskussionsmøder gjort, hvad han kunne for at skildre en forbindelse mellem Danmark og de seks med de mørkeste farver.

Den højtærede økonomiminister var inde på tanken om en nordisk toldunions tilslutning til Romtraktaten. Jeg har også læst så meget om Romtraktaten og GATT-unionen, at jeg udmærket godt ved, at et nordisk toldunionsområde ikke kan indtræde i Romtraktaten og GATT-unionen, og at vi ikke kan have to toldunioner, som skærer ind over hinanden. Derfor spurgte jeg den højtærede økonomiminister, om man kunne tænke sig, at to fællesmarkeder, to toldunioner, indgik i en frihandelsaftale, en association, med hinanden. Det var det, jeg spurgte om, og jeg forstod på den højtærede økonomiminister, at det er en tanke, han gerne vil overveje, og som måske kunne blive regeringens politik, hvis den kan finde støtte i de andre nordiske lande, og jeg forstår på den højtærede økonomiminister, at han læser den svenske handelsministers tale således, at også den svenske regering var inde på den samme tankegang; men hvad med den norske regering, og hvad med den finske? Kan der ikke her være vanskeligheder for en sådan politik? Bør vi ikke undersøge dette problem? Vi ved, at Finland har sine vanskeligheder, såfremt det skal associeres det europæiske marked, og vi ved, at det norske erhvervsliv vil have store betænkeligheder ved alt, der skiller fra det, der går vestover, søfartsvejen over Atlanterhavet, over Nordsøen. Men lad os få undersøgt dette problem, om man kan tænke sig tilslutning til en nordisk løsning, som forbinder sig med de seks' marked gennem en association eller gennem en fælles aftale efter den retningslinje, som det ærede medlem hr. H. K. Sørensen omtalte i går.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup var i sin replik her i dag meget ivrig for at fremhæve forskellen mellem de to oppositionspartier; han syntes, det var vældig morsomt og interessant at få påpeget, at der var denne forskel i vor opfattelse. Vi har jo også set forskellen mellem den højtærede udenrigsminister og ærede medlemmer af rege-